

¹Und du, Menschenkind, nimm einen Ziegel; den lege vor dich und entwirf darauf die Stadt Jerusalem² und mache eine Belagerung darum und baue ein Bollwerk darum und schütte einen Wall darum und mache ein Heerlager darum und stelle Sturmböcke rings um sie her.³ Vor dich aber nimm eine eiserne Pfanne; die laß eine eiserne Mauer sein zwischen dir und der Stadt, und richte dein Angesicht gegen sie und belagere sie. Das sei ein Zeichen dem Hause Israel.⁴ Du sollst dich auch auf deine linke Seite legen und die Missetat des Hauses Israel auf dieselbe legen; soviel Tage du darauf liegst, so lange sollst du auch ihre Missetat tragen.⁵ Ich will dir aber die Jahre ihrer Missetat zur Anzahl der Tage machen, nämlich dreihundertundneunzig Tage; so lange sollst du die Missetat des Hauses Israel tragen.⁶ Und wenn du solches ausgerichtet hast, sollst du darnach dich auf deine rechte Seite legen und sollst tragen die Missetat des Hauses Juda vierzig Tage lang; denn ich gebe dir hier auch je einen Tag für ein Jahr.⁷ Und richte dein Angesicht und deinen bloßen Arm wider das belagerte Jerusalem und weissage wider dasselbe.⁸ Und sieh, ich will dir Stricke anlegen, daß du dich nicht wenden kannst von einer Seite zur andern, bis du die Tage deiner Belagerung vollendet hast.⁹ So nimm nun zu dir Weizen, Gerste, Bohnen, Linsen, Hirse und Spelt und tue alles in ein Faß und mache dir Brot daraus, soviel Tage du auf deiner Seite liegst, daß du dreihundertundneunzig Tage daran zu essen hast,¹⁰ also daß deine Speise, die du

¹وَأَنْتَ يَا ابْنَ آدَمَ فَخُذْ لِنَفْسِكَ لَبَنَةً وَصَعْهَا أَمَامَكَ، وَارْسِمَ عَلَيْهَا مَدِينَةَ أُورُشَلِيمَ.² وَاجْعَلْ عَلَيْهَا حِصَارًا، وَابْنِ عَلَيْهَا بَرْجًا، وَأَقِمْ عَلَيْهَا مِئْرَسَةً، وَاجْعَلْ عَلَيْهَا جُيُوشًا، وَأَقِمْ عَلَيْهَا مَجَابِقَ خَوْلَهَا.³ وَخُذْ أَنْتَ لِنَفْسِكَ صَاجًا مِنْ حَدِيدٍ وَأَنْصِبْهُ سُورًا مِنْ حَدِيدٍ بَيْنَكَ وَبَيْنَ الْمَدِينَةِ، وَتَبَّثْ وَجْهَكَ عَلَيْهَا فَتَكُونْ فِي حِصَارٍ وَتُحَاصِرُهَا. تِلْكَ آيَةُ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ.⁴ وَأَتَكِيْ أَنْتَ عَلَى جَنْبِكَ الْيَسَارِ وَصَعْ عَلَيْهِ إِنْمْ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ. عَلَى عَدَدِ الْأَيَّامِ الَّتِي فِيهَا تَكِيْ عَلَيْهِ تَحْمِلُ إِنْهُمْ.⁵ وَأَنَا قَدْ جَعَلْتُ لَكَ سِنِي إِنْهُمْ حَسَبَ عَدَدِ الْأَيَّامِ، ثَلَاثَ مِئَةِ يَوْمٍ وَتِسْعِينَ يَوْمًا، فَتَحْمِلُ إِنْمْ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ.⁶ فَإِذَا أَنْقَضْتَهَا فَاتَكِيْ عَلَى جَنْبِكَ الْيَمِينِ أَيْضًا، فَتَحْمِلُ إِنْمْ بَيْتِ يَهُوذا أَرْبَعِينَ يَوْمًا. فَقَدْ جَعَلْتُ لَكَ كُلَّ يَوْمٍ عَوَضًا عَنْ سَنَةٍ.⁷ فَتَبَّثْ وَجْهَكَ عَلَى حِصَارِ أُورُشَلِيمَ وَذِرَاعَكَ مَكْشُوفَةً وَتَبَّأَ عَلَيْهَا.⁸ وَهَتَدًا أَجْعَلْ عَلَيْكَ رُطْبًا فَلَا تَقْلُبُ مِنْ جَنْبٍ إِلَى جَنْبٍ حَتَّى تَمُمَ أَيَّامَ حِصَارِكَ.⁹ وَخُذْ أَنْتَ لِنَفْسِكَ قَمْحًا وَشَعِيرًا وَقُولًا وَعَدَسًا وَذُحْنًا وَكَرْسَةً وَصَعْهَا فِي وَعَاءٍ وَاحِدٍ، وَاصْطَعْهَا لِنَفْسِكَ خُبْرًا كَعَدَدِ الْأَيَّامِ الَّتِي تَكِيْ فِيهَا عَلَى جَنْبِكَ. ثَلَاثَ مِئَةِ يَوْمٍ وَتِسْعِينَ يَوْمًا تَأْكُلُهُ.¹⁰ وَطَعَامُكَ الَّذِي تَأْكُلُهُ يَكُونُ بِالْوَزْنِ. كُلَّ يَوْمٍ عِشْرِينَ شَاقِلًا. مِنْ وَقْتٍ إِلَى وَقْتٍ تَأْكُلُهُ.¹¹ وَتَشْرَبُ الْمَاءَ بِالْكَيلِ. سُدَسَ الْهَيْنِ. مِنْ وَقْتٍ إِلَى وَقْتٍ تَشْرَبُهُ.¹² وَتَأْكُلُ كَعَاكَ مِنَ الشَّعِيرِ. عَلَى الْخُرْءِ الَّذِي يَخْرُجُ مِنَ الْإِنْسَانِ تَخِيرُهُ أَمَامَ عُيُونِهِمْ.¹³ وَقَالَ الرَّبُّ، هَكَذَا يَأْكُلُ بَنُو إِسْرَائِيلَ خُبْرَهُمُ النَّجَسَ بَيْنَ الْأُمَمِ الَّذِينَ أَطْرَدَهُمْ إِلَيْهِمْ.¹⁴ فَقُلْتُ، أِهْ يَا سَيِّدُ الرَّبُّ، هَا نَفْسِي لَمْ تَنْجَسْ. وَمِنْ صَبَايَ إِلَى الْآنَ لَمْ أَكُلْ مَيْتَةً أَوْ قَرِيسَةً، وَلَا دَخَلْتُ فِي لَحْمٍ نَجَسٍ.¹⁵ فَقَالَ لِي، أَنْظُرْ. قَدْ جَعَلْتُ لَكَ خُبْزَ الْبَقَرِ بَدَلَ خُرْءِ الْإِنْسَانِ فَتَصْنَعُ خُبْرَكَ عَلَيْهِ.¹⁶ وَقَالَ لِي، يَا ابْنَ آدَمَ، هَتَدًا أَكْسِرُ قِوَامَ الْخُبْرِ فِي أُورُشَلِيمَ، فَيَأْكُلُونَ الْخُبْزَ بِالْوَزْنِ وَيَشْرَبُونَ الْمَاءَ بِالْكَيلِ وَبِالْحَبِيرَةِ.¹⁷ لِكَيْ يُغَوِّرَهُمُ الْخُبْزُ وَالْمَاءُ، وَيَتَخَيَّرُوا الرَّجُلُ وَأَخُوهُ وَيَقْتُلُوا بِلِيهِمْ.

täglich essen sollst, sei zwanzig Lot nach dem Gewicht. Solches sollst du von einer Zeit zur andern essen.¹¹ Das Wasser sollst du auch nach dem Maß trinken, nämlich das sechste Teil vom Hin, und sollst solches auch von einer Zeit zur andern trinken.¹² Gerstenkuchen sollst du essen, die du vor ihren Augen auf Menschenmist backen sollst.¹³ Und der HERR sprach: Also müssen die Kinder Israel ihr unreines Brot essen unter den Heiden, dahin ich sie verstoßen werde.¹⁴ Ich aber sprach: Ach HERR HERR! siehe, meine Seele ist noch nie unrein geworden; denn ich habe von meiner Jugend auf bis auf diese Zeit kein Aas oder Zerrissenes gegessen, und ist nie unreines Fleisch in meinen Mund gekommen.¹⁵ Er aber sprach zu mir: Siehe, ich will dir Kuhmist für Menschenmist zulassen, darauf du dein Brot machen sollst.¹⁶ Und sprach zu mir: Du Menschenkind, siehe, ich will den Vorrat des Brots zu Jerusalem wegnehmen, daß sie das Brot essen müssen nach dem Gewicht und mit Kummer, und das Wasser nach dem Maß mit Kummer trinken,¹⁷ darum daß es an Brot und Wasser mangeln und einer mit dem andern trauern wird und sie in ihrer Missetat verschmachten sollen.